

- 8) Anden Behandling af de 5 Indfødsrets-sager, som vare til første Behandling i Lovdags; og
- 9) Tredie Behandling af Forslag til Lov, indeholdende nogle forandrede Bestemmelser i Anordningerne om Skolegangen og den offentlige Confirmation.

Mødet hævet Kl. 4³/₄.

88de Møde.

Lisrbagen den 14de Marts.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst:

Formanden: Jeg skal anmelde, at den 7de Landstingsmand for 6te Kreds (Mortensen) har været fraværende i tre Møder.

Fra den 4de Landstingsmand for 2den Kreds (Borgen) har jeg modtaget et Andragende fra en Deel Skolelærere i den 2den Landstingskreds, vedkommende det i Landstinget til Forhandling værende Lovforslag, indeholdende nogle forandrede Bestemmelser i Anordningerne om Skolegangen og den offentlige Confirmation. Andragendet er ønsket henlagt paa Thingets Bord, hvilket skal blive efterkommet.

Efter Dagsordenen, som vi nu gaae over til, bliver at foretage Forslag til en allerunderdanigst Adresse til H. S. Majestæt Kongen. Sagen er til 2den og sidste Behandling.*) Til denne Behandling er der fremkommet et Ændringsforslag fra Forslagsstilleren, der angaaer en Redaction i Forslaget, og som trykt er blevet omdeelt paa de Herrers Pladser. Jeg skal give den ærede Forslagsstiller Ordet.

Det stillede Ændringsforslag var saalydende:

Forslag af Boserup:

At Begyndelsen af den anden Sætning i første Linie: „De ene kan“ omredigeres til: „Deres Majestæt ene kan“.

Boserup: Det ærede Things Medlemmer ville see, at det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, kun er en nødvendig Redactionsforandring. Fra mit Standpunct anseer jeg idag en Fortsættelse af Discussionen om Adressens Vedtagelse for oversflødig, saafremt der ikke fra noget Medlems Side her i Thinget dertil gives særlig Anledning.

Lemmich: Det forekommer mig, at den Meningsforskjellighed, som er opstaaet ved Ministeriets Svar paa en Interpellation i det andet Thing, fornemmelig hidrører fra den sædvanlige Marsag, at Partierne kun stille sig paa deres eget Standpunct og ikke noksom paa Modstandernes i deres Anskuelser. Det vil efter min Formening være let at indsee, at Ministeriet er gaaet ud fra det Synspunct, at Heelstatsforfatningen kun bør fremgaae gennem Monarchens egen Magtfuldkommenhed, og det er formodentlig af tvende væsentlige Grunde; for det Første, fordi Anskuelserne i de forskjellige Statsdele ofte ere hinanden saadiameteralt modsatte, at en Enighed ikke kan tilveiebringes, umuligt kan tilveiebringes ved at gjøre Deputerede fra disse forskjellige Statsdele deelagtige i Heelstatsforfatningens Udgivelse, og for det Andet, fordi Kongen, der jo dog stedse maa stille sig som den upartiste Landsfader for alle sine Statsdele, ikke i den Grad kan prægravere de andre, at Rigsdagen her kan faae Andeel med i denne Heelstatsforfatning, ligesom jeg ogsaa paa den anden Side maa formode, at Ministeriets Formening med Hensyn til Løftet om den forfatningsmæssige Fremgangsmaade, hvorpaa Heelstatsforfatningen skulde fremstaae, maa fornemmelig bestaae deri, at Heelstatsforfatningen ikke skulde gennemgaae denne, fordi den er Kongens Bærf, eller bliver Kongens Bærf, men at derimod de Forandringer, som derved nødvendiggiøres i vor Grundlov, maae gennemgaae denne for-

*) Første Behandling findes Sp. 2275—2300.